

[Borsen.]

skarpt tilbagevise, at vi ikke skulde have Interesse for et godt Handelsforhold mellem England og Danmark.

Det ærede Medlem siger, at det danske Landbrug — idet han altsaa taler om de 19 Mill. Kr. — uden Vanskelighed kan eksportere for disse Penge. Disse 19 Mill. Kr. skulde hidrøre fra Samhandelen i 1938, men jeg vil, som sagt, indtil videre hævde — og vil gerne have det bekræftet af den højt-ærede Udenrigsminister —, at Landbruget fuldt og helt har udnyttet sine Kontingenter. Og hvis — og det, Landbrugsraadet anfører, kunde i alt Fald tyde paa det — Kontingenterne har været for smaa, maa det være Regeringen, der her maa tage Af-fære, idet vi jo har en Regeringskommission nedsat. Men, som sagt, jeg vil gerne have, at den højtærede Udenrigsminister faar Lejlighed til at udtale sig om, hvorledes det Forhold egentlig ligger.

Jeg skal ikke sige ret meget med Hensyn til de forskellige Landbrugsordninger, vi har faaet, og som vi fra Venstres Side i alt Fald tit og mange Gange har maattet opponere imod, fordi de efter vor Opfattelse var for daarlige. Naturligvis har de jo givet nogle Millioner Kroner til Landbruget, men naar man lægger de forskellige Tal sammen og sammenligner det med, hvor meget Landbrugets Ejendomsskatter er steget, bliver der ikke saa forfærdelig stor Forskel. Derfor kan vi med en vis Ret sige, at hvad man giver med den ene Haand, tager man med den anden.

Naar jeg ser tilbage paa disse forskellige Landbrugsordninger, vi har faaet i Aarenes Løb, mindes jeg fra min Ungdomstid en Mand, som jeg kendte; det var den Tid, man saaledes med Haanden, og det groede altid sparsomt i de Agre, han havde saaet, og der blev sagt, at det var, fordi han havde en meget lille Haand. Jeg vil sige til den højt-ærede Landbrugsminister, at han har en meget lille Haand, naar der er Tale om at stille Forslag, som kan yde Støtte og Hjælp til det danske Landbrug. Jeg har den Opfattelse, at en Lov som Gældssaneringsloven har været af Betydning, har hjulpet nogle Landmænd, idet de derigennem har faaet en Ordning af deres Gældsforhold og har faaet i mange Tilfælde højt forrentede Laan afløst af Laan til rimelig Rente. Men ogsaa i saadanne Tilfælde har Venstre naturligvis medvirket. Der er enkelte Bestemmelser, som efter vor Opfattelse burde formuleres noget anderledes, men vi har medvirket, fordi vi saa, at her var der en Lovgivning, der alligevel havde nogen Betydning.

Jeg vil gerne nævne — for det er ogsaa et Led i Regeringens hele Politik —, at det kommunale Selvstyre paa ny er trængt tilbage; jeg tænker paa den lille Lov — den er for Resten ikke saa lille — om Anlæg af Cyklestier og Gangstier, som vi behandlede for faa Dage siden. Vi har ment, at den Sag maatte man overlade til Kommunerne derude, fordi de har de bedste Betingelser for at dømme om disse Forhold. Men nu kommer der et Paabud til Kommunerne om, hvad de har at foretage sig. Under den Behandling, der her var Tale om, synes jeg, at der kom et ganske interessant Moment frem, idet min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Kjær, henviste til nogle Udtalelser, Statsministeren havde fremsat paa et Møde i Vinter, hvor han havde rettet en Beskyldning mod Venstres Folk i Amts- og Sogne- raad, som efter Statsministerens Mening tog Sabotage i deres Tjeneste med Hensyn til Spørgsmaalet Beskæftigelse. Nu blev det oplyst af det ærede Medlem Hr. Kjær, at der er Tilskud til Arbejder til et Beløb for Amtskommunernes Vedkommende af 24 Mill. Kr., for Sognekommunernes af 24 Mill. Kr. og for Bykommunernes af 42 Mill. Kr. Jeg nævner det her, gentager altsaa disse Tal, som det ærede Medlem Hr. Kjær fremsatte forleden, fordi jeg synes, at Statsministeren maa fremsætte en Udtalelse, naar han nu har erfaret, hvorledes Landet ligger, og har gjort sig bekendt med disse Tal, som jeg nu paa ny har nævnt.

De Spørgsmaal, jeg kortelig har nævnt, hører efter min Opfattelse til de afgørende ved det forestaaende Valg, og det er til disse Spørgsmaal, hele den offentlige Interesse knytter sig. Naturligvis vil Grundlovs-spørgsmaalet ogsaa komme til at spille en Rolle i den kommende Valgkamp, men den føres jo ikke frem — lad os bare være enige om det — med nogen særlig Varme og Begejstring. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var inde paa en Omtale ogsaa af Grundlovsspørgsmaalet, og her var det ærede Medlem ogsaa ude med en dristig Udtalelse, idet han sagde, at Bondestanden her i Danmark tror ikke mere paa den almindelige Valgret (*Hartvig Frisch*: Den besiddende Bondestand!). Den besiddende Bondestand, hvad vil det sige? (*Hartvig Frisch*: Den velhavende!). Hvor er Delingslinien; det kunde være interessant at faa det at vide! Jo, vi kan være ganske overbevist om, at den danske Bondestand er Tilhænger af den almindelige Valgret. Men jeg mener, at det Grundlovsforslag, som vi har fremsat, og som der ingen Grund er nu til at komme ind paa, da vi har forhandlet det tidligere,